

РЕШЕНИЕ

№ 21787

гр. София, 30.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **916** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от К. П. В. чрез адвокат П. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) № 3857/23-4332-005967/31.12.2023г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от мл.контрольор М. Т. в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която на К. П. В. е наложена ПAM „временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца“. С доводи за материална незаконосъобразност и несъобразяване с целта на закона, жалбоподателят моли съда за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответникът – мл.контрольор М. Т. в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР – редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от представените доказателства на 31.12.2023г. около 16.00 ч. в [населено място], К. П. В. управлява лек автомобил „Тойота РАВ 4“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ОТП Лизинг“ ЕООД, реализира ПТП с пресичащият между паркираните пред блока МПС пешеходец Т. А., като на последния е причинена контузия, повърхностна рана и травма на коремната област - административно

нарушение на чл. 5, ал. 2, т.1 от ЗДвП. При извършена проверка за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози с техническо средство Drager Drug Test 5000 с фабричен №ARNJ 0016, в 20.00 часа на 31.12.2023г. е установено, че водачът управлява МПС под въздействието на наркотични вещества и/или техни аналози, като уредът е отчел положителен резултат. Издаден е талон за медицинско изследване № 0174452 за ВМА. Съставен е АУАН № 1078221/31.12.2023г. за извършено административно нарушение на чл. 5, ал. 2, т.1 от ЗДвП- водачът на ППС не е внимателен и предпазлив спрямо уязвимите участници в движението и на чл. 5, ал. 3, т.1, пр.2 от ЗДвП – управление на ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 3857/23-4332-005967/31.12.2023г., издадена от мл.контрольор М. Т. в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Представено е изискано от СРП от жалбоподателя заключение на назначената съдебна химико-токсикологична /токсикометрична/ експертиза по ДП № 225 ЗМК №2247/2023г. по описа на 01 РУ – СДВР, съгласно което от извършените изследвания на предоставените биологични проби от лицето К. П. В., не се установява наличие на наркотични вещества и психоактивни медикаменти.

По искане на жалбоподателя в качеството на свидетели са разпитани А. Ф. С. – майка на В. и Л. С. И. – лице, което е във фактическо съжителство с майката на жалбоподателя. Свидетелите излагат, че В. е спортист, никога не е употребявал алкохол и наркотици, но в конкретния период от време е приемал сироп против кашлица.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Обжалваният административен акт е постановен при нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т. 1, б. „б“ от същия закон е визирана

хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ в процесната заповед е управление на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с тест. В конкретния случай данните по делото налагат несъмнения и еднозначен извод, че на 31.12.2023г. около 16.00 ч. в [населено място], К. П. В. не е управлявал лек автомобил след употреба на наркотични вещества. Твърденията на административния орган се опровергават от заключението на назначената съдебна химико-токсикологична /токсикомеритрична/ експертиза по ДП № 225 ЗМК №2247/2023г. по описа на 01 РУ – СДВР, съгласно което от извършените изследвания на предоставените биологични проби от лицето К. П. В., не се установява наличие на наркотични вещества и психоактивни медикаменти. Следователно ПАМ е приложена при липса на основание за налагането ѝ.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, като издадена в нарушение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на делото, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, като същите са доказани в размер на 510 лева - 10 лева заплатена държавна такса и 500 лева адвокатски хонорар.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3857/23-4332-005967/31.12.2023г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от мл.контрольор М. Т. в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която на К. П. В. е наложена ПАМ „временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. П. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], вх. Б, ет.7, ап.43, сумата от 510 /петстотин и десет/ лв. разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

